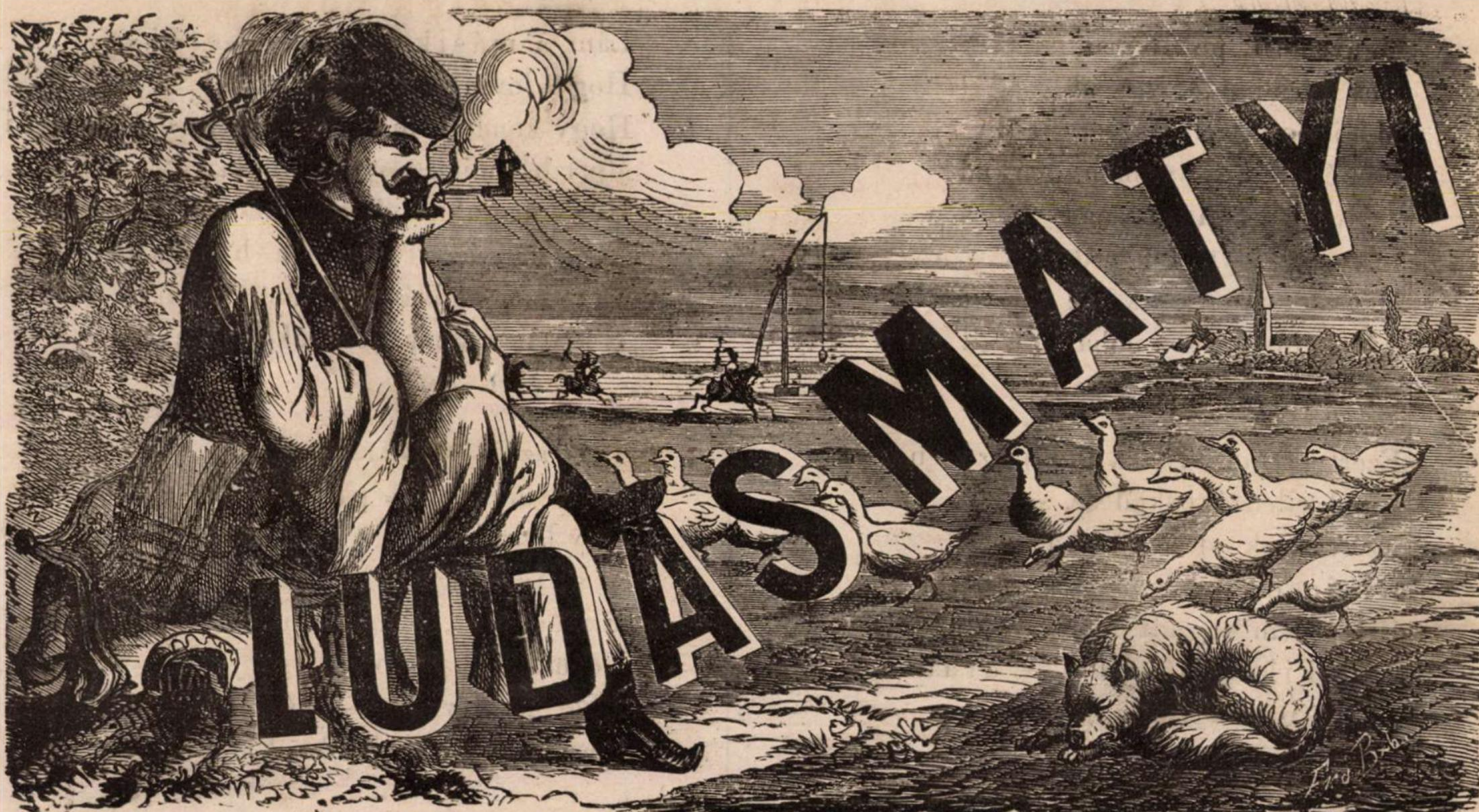

V. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a Kiadó-Hivatalba városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, sept. 10. 1871. 37. szám.

Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz, ide küldendő mindenféle kézirat, mely „Ludas Matyi"-nak van szánva.

Quid tunc? . . . ?

— egy politikus csizmadiának. —

Bánom, hogy taval azt irám fel
Májszter uram ajtajára:
„Üljön kend a legények közé,
És vigyázzon a munkára,
Ott a tőke mellett majd ujra
Egészséges lesz és vidám,
Azért hát el ne felejtse kend
Ne sutor ultra crepidam"!

Ugy látszik, hogy megfogadta kend
Tanácsomat egy időre,
S jól is ment . . . . de politikája
Ujra zavaros és dőre!
Ugy látom, hogy megint szeretne
Ministeri topánt varrni, —
Azért kezdi ismét a csirizt
Oly furcsán össze kavarni!

Azt hittem én eddig, hogy kelmed
Tős-gyökeres csizmadia,
Most látom át, hogy e nevezet
Kendre nézve paródia..
Vagy tán ismét az a fránya víz
Zavarta össze az eszét?
Füreden csavargott kend megint..
Hallottam minap a neszét!

Azóta megint híg a csiriz,
Látszik — kelletlen a sámfa..
A fontos-talpu pógár munka
Nem igen vétetik számba!
Megint holmi kamásli-félét
Szeretne kend masinázni,
Hiába! a szurok soh'se fog
A kend kezéről leázni. —

Megismerik politikáját,
Reá bárminő ruhát ad..
Megismerik arrol, hogy sántit,
És lépten — nyomon fenakad!
Addig kalkulálunk nagy bölcsen
Id'—oda egymást fordituuk,
Hogy egyszer csak ne t o v á b b! osztán
Azt kérdi kend: nohát q u i d t u n c?!

Ezért osztán oly l a n y h a, g y e n g e
Kend ellenzékeskedése, —
Ezért törik el a s z a b á s n á l
D i k i c s e, vagy metsző kése;
Ezért nem ragadt meg a szurok
A jó k i l e n c z - n y ü s t ö s d r a t v á n....
A politikai hullámzat
Kendre májsztram igen hatván.

Már ha például, az történnék:
Hogy A n d r á s m e s t e r megbukna,
S helyébe a k e n d t e k é r d e m e s
C z é h - m e s t e r e oda j u t n a,
Q u i d t u n c? ezt kérdi bölcsen a májsztram?...
Még el sem ejténk a medvét,
'S kend már is az ily f u r a k é r d é s
Föltevésben leli kedvét!

Lám a m á s i k c z é h e m b e r e i
Hogy lovagolnak most rajta!
Hogy kendtek biz n e m m e r n e k s e m m i t,
Mert hát mind oly fuser-fajta..
Hogy maguk se akarják kedtek
A t ö b b s é g e t a c z é h - h á z b a n,
Mert nem tudnának semmit tenni...:
'S igy maradnak kendtek páczban!

Lám az E l l e n ő r is sokallja
Azt a m i s - m á s p o l i t i k á t,
Ugy látszik hogy ő is megunta
A c z i s m a d i a t a k t i k á t!
'S mondja: „ha megindul a „V e z é r"
Közülünk bizonyosan e g y
Akár M e n y u s, — akár B ó d i é
Legyen a z a l a p, de el megy!! —

Hogy az az e g y kend légyen, az szent!
Lám mily k a p t a f á h o z mérik
A t a l p b ő r t k e n d n e k, azok a kik
Politikáját ösmérik!
El hát azzal a kamásliva!
Mit sem ér e komédia —
Legyen kend, a m i v o l t e z e l ő t t
T ö s g y ö k e r e s c z i s m a d i a.

Nagy Bőgős.

Szabadkai életképek.

XXXII. kép.

Lénárd Máté keserve.

Oh én boldogtalan! — Egy v á s á r.... és én örökre megsemmisültem.... kedves ö k r e i m!... Túl adni rajtatok!... Irgalmatlan kegyetlenség! — Érdemeimet ily módon áruba bocsátni: hallatlan hálátlanság! — elviselhetlen szerencsétlenség! — örök gyász életemre! — Ki fog ezentúl terheimen könnyitni?!

— Én Dr. T r e t y á k*) — a személyesitett ö r e g b é r e s. — Igaz, eddig b é r e s e voltam az ön ökörfogatának: most pedig r u d a s a leszek a politikai lappá alakult 67-es czégű „B á c s k á"-nak. — Sohase desperáljon kedves principálisunk; a mit ön vesztett az ö k ö r f o g a t b a n: azt kétszeresen megnyeri a „B á c s k á"-ban; mert valamint a v i r i l i s s z a v a z a t megmenti az alkotmányt: úgy a k ö z ö s ü g y e s b ű z ü „B á c s k a" megmenti a Deákpártot, és akkor ismét mi fogunk u j o n c z o z n i — pedig a javából. — Majd meglátja ön, ha a „S z e g e d i H i r a d ó" szabadkai J ó s k ó j a, a mutatvány-számban kiadja a t ö k f i l k ó t (mert abban legerősebb) hogyan fog elüle retirálni a p i r o s f e l s ö?! — Hanem egy áldozatra mégis felkérjük: legyen föispánságod c o r r e c t o r a a lapnak; mert akkor biztosak vagyunk, hogy azt, a mi abban irva lesz, senki sem czáfolhatja meg.

Borsika referense.

*) Temetőt még nem láttunk doktor közreműködése nélkül.

Szerk.

Ludas Matyi eredeti távsürgönyei

a salzburgi fejedelmi találkozásról.

S a l z b u r g. Sept. 6. d: u: 3 óra. Beust, Hóhenvarth és herczeg Bismark itt vannak már, **csak Andrássy Gyula miniszter elnök hiányzik még.**

S a l z b u r g. Sept. 6. d; u: 3 óra két másodpercz. Az osztrák császár megérkezett számos kiséretével, **Andrássy Gyulát is minden perczben várják.**

Salzburg. Sept. 6. d: u: 5 óra 45 percz. A német császár megérkezett 5 óra 30 perczkor **Andrássy Gyula nélkül.**

Salzburg. Sept. 6. d: u: 3 óra egy másod percz. **Andrássy e pillanatban érkezett meg,** s a vörös ökörbe szállott. Igen szép frizuráját az egész Salzburg bámulja. Borsszem Jankó nincs kiséretében.

Salzburg. Sept. 6. d: u: 6 óra. Nagy udvari ebéd. **Andrássy herczeg Bismark mellett ült az ebédnél.**

S a l z b u r g. Esti 8 óra. Herczeg Bismark, Beust és Hohenvarth **gróf Andrássyhoz mentek tisztelegni.** Bismark különösen felkéré a miniszter elnököt, hogy mutassa meg neki Magyarország „m i n t a a l k o t m á n y á t" Andrássy nagy sajnálkozását jelenté ki Bismark herczeg elött, hogy azt Terebesen hagyta.

Salzburg. Sept. 6. d: u: 3. óra 15 percz. Vilmos német császár bemutattatá magát Andrássy ministerelnök elött, **Andrássy a császárt igen nyájasan fogadta.** A német császár rendkivüli barátságot tanusitott Andrássyhoz, kezét meg ragadta ezen szavakkal: „Wenn Sie nicht gekommen wären Gráf! gäb's ein Loch in unserer Pauke." (Ha ön el nem jött volna gróf ur Salzburgba — dobunkon egy lyuk lett volna.) — Mire Andrássy azt felelte, hogy azt a lukat majd betömi hát ő.

Salzburg. Sept. 6. éjféli 12 óra. **Gróf Andrássy,** Herczeg Bismarck, Beust, Hohenwarth ministerek nem tudnak megállapodni azon fontos kérdés felett, hogy melyik már a leghumorisztikusabb lap az europai continensen? Bismarck a „K l a d d e r a d a t s c h", Beust a „K i k i r i k i"-t, Hohenwart a „F l o h t"-t a Gyula pedig a „B o r s s z e m J a n k ó"-t tartja annak.

S a l z b u r g. Sept. 7. reggeli 7 óra 7 percz. **Andrássynak az éjjel felséges álma volt, azt álmodta, hogy Vilmos császár az éjjel kicserélte öt Bismarckal** s megbizta, hogy a nagy Német császárság számára is csináljon oly **„minta alkotmányt"** minővel Magyarországot boldogitotta; mert a németek is szeretnének **„mindent megnyerni,"** még Ausztriát is.

S a l z b u r g Sep. 7. Villás reggeli elött 30 perczczel. A vörös ökör" fogadósa „Jut morgen-t" kiván Andrássynak s nagy alázattal azt kérdezi: hogy mit kegyeskedik ő excllja reggelizni: ő excja kegyteljes mosollyal válaszolá: „j ó v o l n a e g y s ü l t v e r é b."

A fogadós ijedten jegyzi meg: „j a j a, d e m e g k é n l ő n i e l é b b. Hol vegyem én azt a nemes vadat?

„H o z a s s o n Z e m p l é n b ő l, o t t a n v a n e l é g" jegyzé meg ő excellentiája szellemdúsan. A vendéglős persze lóhalálában futott a telegráfhivatalba, megrendelni a kivánt vereb et.

S a l z b u r g. Sept. 7. épen déli 12 órakor. Roppant izgatottság uralkodik, az egész fejedelmi conferentia aligha csötörtököt nem mond. A vörös ökör vendéglőse Sátoralja-Ujhelyből azt a sürgönyt kapta, hogy az egész Salzburgért sem szolgálhatnak egy verébbel, mivel azokat Andrássy gróf még harmad éve mind lepuskázta. Végre is Andrássynak megkelle elégednie villásreggelire egy kis Bismarck-szelettel.

S a l z b u r g. Sept. 8. Az egész város kihalt. **Andrássy elutazott,** csupán csak Vilmos császár lézeng még itt nehány kisérőjével.

A pilisi liba-processus.

A pilisi község nevében XXX ügyvéd, pert kezdett özv. B—yné ellen. A pernek az az alapja, hogy a grófné felkeritette a kastély udvarát s ekképen a pilisiek libái, melyek eddig a kastély előtt elterülő pompás pázsiton con amore legelészgettek, kizárattak a paradicsomból. A község, illetőleg a prókátora a számos évekig tartó ususra hivatkozva követelte, hogy a libák a grófné fundusára tovább is háborittatlanul járhassanak. A per folyama alatt tanukihallgatásra kerülvén a sor, a prókátor ur aztán ilyen kérdő pontokat tett a tanuknak:

P r ó k á t o r: Tudja e tanu, hogy a község libái emberemlékezet óta a kastély előtti gyepen p r i v a t i z á l t a k?

T a n u: (Csak néz, hol az ügyvédre, hol a biróra).

S z o l g a b i r ó: Talán nem értette tanu a kérdést, tessék ügyvéd urnak még egyszer formulázni. . . .

P r ó k á t o r: No megálljon hát kend, világosabban teszem fel a kérdést. Tehát:

tudja e tanu, hogy a község libái ember-emlékezet óta a kastély előtti gyepen p r a k t i z á l t a k?

T a n u: (ujra bámul és hallgat mint a czethal.)

P r ó k á t o r (ismétli a kérdést.)

T a n u: Nem értem kéremalássan, mit tetszik kérdezni.

S z o l g a b i r ó: Az ügyvéd ur bizonyosan azt akarja kérdezni, hogy emlékszik e arra tanu, hogy a község libái a kastély udvarára jártak legelőre.

T a n u: vagy ugy, igy már értem. . .

S z o l g a b i r ó: Nohát mit tud erről tanu?

T a n u: Azt tudom teens főszolgabiró uram, hogy az én tudtommal a községnek soha sem volt libája, hanem igen is oda jártak egyik vagy másik szomszédnak a libái a kastély udvarára és az angol kertbe, merhát ottan mindig szép gyepfü volt, de hogy ottan privátyizáltak e vagy paraktizáltak, arra biz én meg nem mernék esküdni igaz lélekkel.

S z o l g a b i r ó: Mit tud a másik tanu?

M á s i k t a n u: Én is csak azt tudom, kéremátosan, a mit a komám!

D e l i b e r a t u m e s t: A kihallgatott tanuk vallomásából sem az ki nem tünvén, hogy a községnek libái lettek volna, sem pedig az constatálható nem levén, hogy ezen libák privatizáltak e vagy praktizáltak a kastély előtt? felperesi község ennélfogva keresetével elutasittatik.

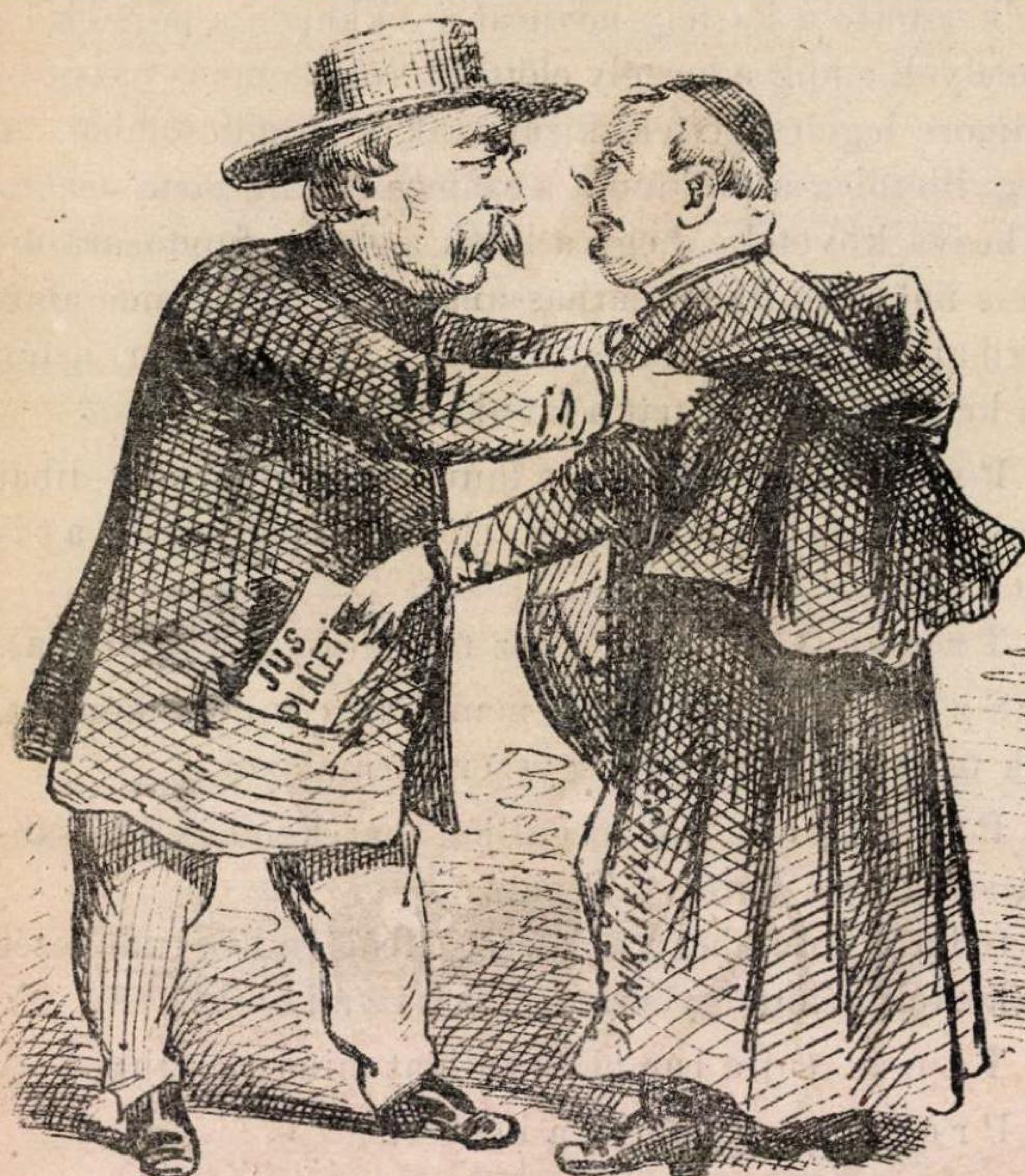
Ez itélet óta aztán nincs békéje a prókátornak, akármerre megy, azt kérdezik tőle: Te! mit csinálnak a pilisi község libái, p r i v a t i z á l n a k e vagy p r a k t i z á l n a k?

---

*

Jobboldali

(Notabene: ezt az eszmét Lopszem

Te adsz nekünk, mi meg neked!

Most quittek vagyunk!

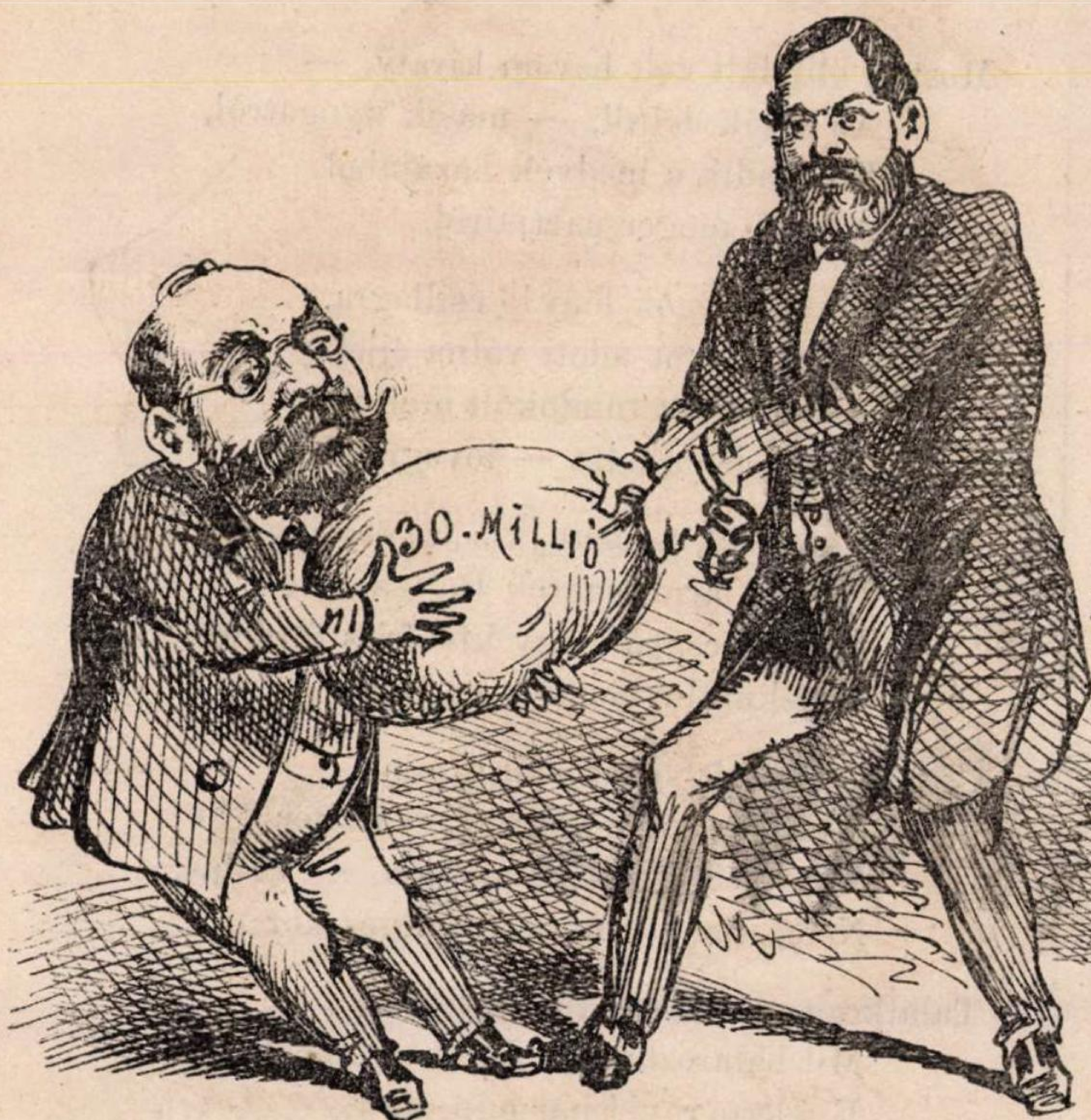
Ez az igazság! éljen a kormány! éljen a jog!!

Éljen az „infallibilitás"!

fuzio.

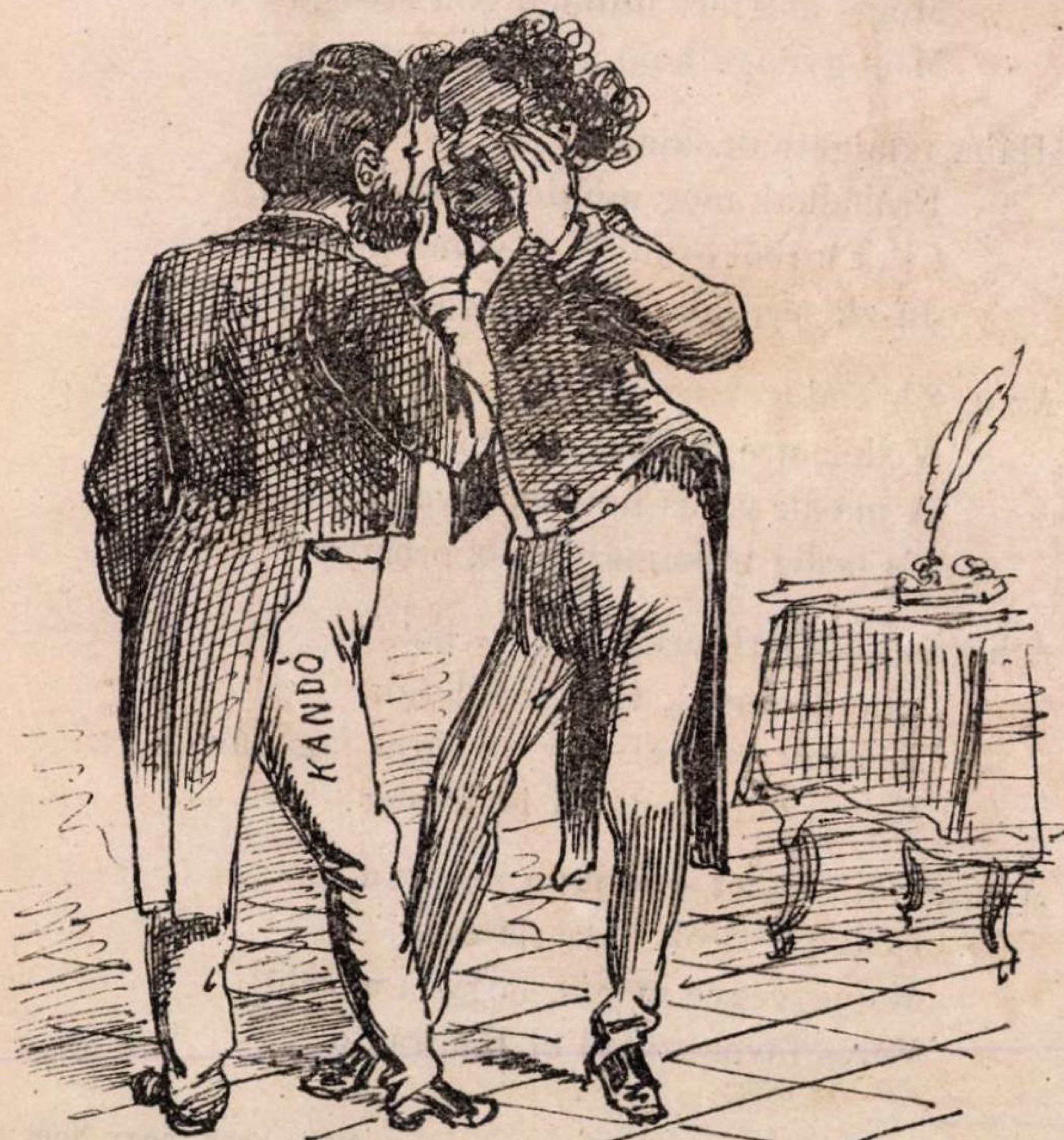
Jankótól csente Ludas Matyi.)

Ez üléGh lesz khültségnek.

Te csak azt hirdesd, hogy jön a muszka, verčtik is már a mágnáso.

Meglövöthetem öket ungváron megint? Meg kát!

Ügye ismét feláldozod magadat érettem a jövö követválasztáskor?

Három királyok vize Hevesből.

Elindult a régi szent időben,
Keletről Gáspár, Menyhárt, Boldizsár!
Kikről azt hagyta fent a krónika:
Hogy mind a három gazdag szent király.

Czéltalan utazásuknak czélja volt,
Rongyos istállóban rongyos jászol,
Csillag világitott légszesz helyett,
Vakondok túrásból állt a páholy.

Gőzmozdony helyett szolgálatot tett
Mindeniknél egy ártatlan szamár.
Hol az éjszaka meglepte őket,
Ott volt az állomás, ott volt a határ.

Nem vittek diplomata könyvet, —
Nem is értették a politikát;
Hanem vittek szamaraik hátán,
Bőven aranyat, tömjént és mirhát. *)

Elrongyolt, porlepett bocskorban
Végre elérkeztek Názáretbe.
Vezette őket a fényes csillag,
Még czélhoz nem értek Betlehembe.

És ott mind lerakták zsákjaikat, —
Szamaraikról, s annak tartalmát
A kisded Jézus elébe öntték,
A sok aranyat, tömjént és mirhát.

Elvégezvén rövid tisztelgésök,
Hazafelé vissza megindúltak,
Nem is volt többé csillag vezérök —
Mihelyt Betlehemtől elfordúltak.

Mikor pedig elérték határát
Országuknak, csendes bútsút vettek.
Egy isten hozzádból állt az egész,
S egymásra csak néha emlékeztek.

Nem volt még hirlap, nem volt telegráf,
Mely hirdetné a conferentiát
És mégis mielőtt haza értek,
Mindenütt tudták a históriát.

Megálmodták a juhász bojtárok,
Elbeszélték a korcsmárosoknak,
Azok pedig rögtön tovább adták
Mészárosoknak és molnároknak.

*) Nem tudja kend Joskó, nem e a Menyhárt szamara volt aranynyal terhelve? mert ha igen, nagyon czélszerű lenne druszájánál aufirolni. Szerk.

És a mit a nép ezektől hallott.
Azt mint — „biztos forrást“ — konstatálta,
Egy pár szóból állt az egész újság . .
„Megszületett a zsidók királya.“

* * *

Most is elindúlt volt három király, —
Az egyik délről, — másik nyugatról,
Harmadik a medvék hazájából,
A jeges tenger partjairól.

Nem volt szükségök fénylő csillagra,
Mely világot adott volna éjjel,
A csillag ott tündökölt mellükön,
A sok isten-adta — lovagrendjel.

Nem is keresték a szent jászolt, — nem is
Bucsút járni mentek Betlehembe.
Mentek csupán, egy kis friss fürdőre,
S diskurálni Gastein és Emsbe.

Csak úgy tódult látni őket a nép . .
Mint Noéhoz a nagy özön vízkor **)
Képviselve volt itt minden. — Vallás,
Nemzetiség, születés, rang és kor.

Találkozásuk szintén rövid volt. . .
Mit határoztak Gasteinban, Emsben,
E felette rövid pár nap alatt,
Azt nem tudta meg eddig senki sem.

Telegráf oszlop, hirlap-iroda,
Van Pest-Budán, minden utcza sarkon,
Mégis megtört minden bölcsességök . . .
Mint gyenge hajó a sziklás parton.

Hiába találgatnak, hiába
Próbálnak meg minden mesterséget,
Csak hirből ösmerik a valót, mint
Jászkiséri koldús a hét szentséget.

Az egyik emleget szövetséget,
Védelemre, daczra a poroszszal,
A másik véres harczot jövendöl,
És pedig mihamarább az oroszszal.

A harmadik Oláh országot, — hol,
Kifelé vannak Hohenzollerék,
Nékünk szánja — s mi tűrés tagadás
Velencze helyett fel is illenék.

A negyedik ismét szörnyen megvan
Ijedve a török haragjától,
Megjegyezve mégis, hogyha mozdúl,
Véres fővel szalad el Belgrádtól.

**) Ne járja kend a bolondját Joskó, hát nem tudja kend, hogy Noét a nép kinevette, és nem is ment hozzá senki, mint saját felesége, fiai, és azoknak hitvesei, no — meg a vad állatok. Szerk.

Vannak kik Triestet féltve, Olasz-
Franczia szövetségről beszélnek.
Mert amint állitják, — ezek viszont
A salzburgi barátságtól félnek.

És igy szépen körül vagyunk véve,
Mint két darab száraz fa közé szorúlt
Fiatal vagy inkább elvénhedt egér,
Melyre a csapda súlya ráborúlt.

Én meg ezt hiszem, s tán nem csalódom,
„Bár merre fordúl is a szerencse,
Esztendő múlva egy — diszebédnél
Legkapósabb lesz az — a Esau lencse." —

Hiszem — „hogy a kinek nem lesz elég
Aranya, tömjénje, és mirhája,
Annak, da boh' priszám, egy év alatt,
Rosszúl fog fesleni — az irhája.

Joskó Zazravecz,
szénégető.

!!! Jegyzőkönyvi kivonat !!!

A pesti kathólikus kaszinó 1871. aug. 31-én tartott összes és teljes üléséből.

Jelen voltak:

Gróf Kiczráki elnök, —
Páter Tritytroty alelnök, —
Az összes választmányi tagság, —
A Pesten lakó összes tagok,
Nehány vidéki rendes és rendkivüli 's tiszteletbeli tag, —
Páter Makutyi jegyző, —
Dr. Pauper czédula hordó,
S Páter Lóbél de Szigetujfalu mendikás. —

Mely alkalommal:

általános keresztvetés és Ave Mária kiáltás után: —

Gróf Kiczráki elnök úr kenetteljes hangon ékesen előadá: hogy a jövendők titkait örök bölcsességgel igazgató isteni gondviselés, mely annyi hányatás, vihar és szélvész közepett oly sokszor biztos révbe vezette már az egyedül idvezitő kathólikus anyaszentegyház hajóját, ismét támasztott egy **nagyszellemü férfiut,** ki „nyilthomloku" kathólikus érzelemmel, — kitünő dialecticával, — a legragyagóbb jézsuita force-al, szóval az egyedül idvezitő anyaszentegyháznak leginkább inyére szolgállólag fejtette ki, a Pesti Napló — reggeli kiadás — 199. számában, miszerint az egyedül idvezitő csalhatatlansági dogmának az iskolákbani tanitatását, sem az iskolai székek, — sem az iskola-tanácsok, **söt még maga az állam sem akadályozhatja.** —

Ezen nagyszellemü, széles tudományu, „nyilt homloku" kathólikus érzelemmel ékeskedő, kitünő dialectica 's a legragyogóbb jézsuita force-al tündöklő férfiu pedig senki senki más, mint **Zichy Antal** pest-budai főtanfelügyelő 's kir. tanácsos úr (általános éljen! dörgő éljenzés, — háromszázszoros éljen!)

Kitünő tapintattal emlité továbbá elnök ő nagyméltósága, hogy ámbár ő teljesen és tökéletesen meg van arrol győződve: hogy a magyar szent Sion ügyért oly lelkesen buzgólkodó főpapság áldozatot nem ismerő erszénye szerzé meg e kitünő férfiut az egyedül idvezitő csalhatatlansági dogmának: mégis időszerünek látja, ha a szent gyülekezet az isteni bölcs gondviselés tiszteletére egy ünnepélyes Te deum-ot énekelend. általános helyeslés) e végből társulati rendes tag Török János és Szilágyi Virgil urakat felszóllitja, hogy a Te deumot intonálják, (kik azonban születésükre nézve eretnek kálomisták levén 's csak később térvén meg az egyedül idvezitő anyaszentegyház kebelébe, oly hamisan intonálnak, hogy az elnök kénytelen önmaga intonálni.) —

Az éneklés után elnök ő nagyméltósága folytatólag megemliti, hogy ámbár az uj proselyta Zichy Antal úr, cikkje végén egy igen veszedelmes tételt állit fel, ezt nevezetesen: „a papma már polgár s alattvaló mint akárki más", holott egyedül idvezitő szentegyházunk dogmái szerént a pap, — pap, és se polgár, se hazafi, se alattvaló, se családtag, és az ő püspökén s pápáján kivül, se istent, se királyt, se császárt, se fejedelmet, se hazát, se országgyülést, sőt még tanfelügyelőt se tartozik 's nem is szabad ismernie; hanem testével, lelkével, pénzével, mindenével a szentséges és csalhatatlan pápa ügyét tartozik előmozditani, mindazáltal, hogy az egyedül idvezitő anyaszentegyháznak 's a mindenek felett szent csalhatatlansági dogmának ezen uj felkent lovagja érdeme szerént jutalmaztassék, elnök úr ő nagyméltósága inditványozza: hogy nevezett kitünő tulajdonokkal ékeskedő Zichy Antal úr a pesti első kathólikus kaszinó tagjai közé tiszteletbeli alelnök 's rendes igazgató választmányi tagul ünnepélyesen és pedig általános köz-felkiáltással beválasztassék, (általános helyeslés) 's e jegyző könyvi kivonat ő nékie a társulat rendes közlönye a Ludas Matyi útján tudtára adassék. —

Kelt mint fent.

Páter Makutyi, Jegyző. —
Dr. Pauper, czédulahordó. —
Páter Lóbél de szigetujfalu, mendikás. —

Eredeti levelek.

Tejös szerkösztö ur!

A Ludas Matyi 36-ik számában Hajagos János köcskeméti pógártársam az ü nömös városuk és személyük szépitésére aztat állíttya: hogy bizomyos pofozkodi Szücs Imre Köcskemét város kinyös és kihorvátdömézött kapitánya nem köcskeméti születésü, hanem nagykörösi eredetü; minélfogva az igazság földeritésére kiköll jelöntenöm: hogy nevezött pofozkodi ur ösei szörént sem volt soha nagykörösi illetöségü, mi onnan is kitünik, hogy a mi nömös városunknak mindenkor voltak értelmös és tisztös bábaszonyai, kik vöttek vagy nem vöttek röndelötöt, mindig tudták hogy az olyan pofozkodiféle fajnak nem köll bekötni a ködökzsinorját. Csak esztöt akartam mondani.

Tisztölettel maradtam a tejös szerkösztö urnak

Buz Bálint,
nagykörösi pógár a temető oldalon.

Diskurszus

Iczig szomszéd és Mihály gazda között.

I c z i g: Látta már khend a Herr gráf Lónyay paluthháját a mit a bodaivár uldalára épittetett ö excellentiája?

M i h á l y: Láttam, még törtem is a fejemet rajta, hogy mit jelenthet a palota homlokzata fölé helyezett méhkas és azon egy pók..

I c z i g: Nem pók az Mihály gazda, hanem méh . . .

M i h á l y: Lónyai üttse pók az, ki látott akkora méhet?

I c z i g: Hát oszthán khithalálta Mihály gazda az értelmét?

M i h á l y: Még eddig nem..

I c z i g: Pedig lássa khend! az igen egyszerü; a p ó k azt jelenti a méhkason, hogy a gráf Lunyai b e h á l ó z t a Magyarországot; a méhkas pedig azt jelenti a palutha humlukzathun, — hogy ü excellentiája financzminisztersége alatt m e g s z e d t e mogát derekhasan.

Nyilt kérdés:

a tolnamegyei közgyülésen aug. 22-én kinevezett protestáns tiszteletbeli hivatalnokokhoz. —

Ha önök a Pesti Napló 198. számának tudósitása szerint p r o t e s t á n s l é t ü k r e m e g e s k ü d t e k a b o l d o g s á g o s s z ü z M á r i á r a a t i s z t e l e t b e l i h i v a t a l é r t, mire esküdnének meg egy veres hagymáért? a feleletet elvárja

Ludas Matyi.

☛ Tudomásul a vidéki szülőknek. ☚

Egy vagy **két** jó családból való tanuló figyermek — kiknek kiképeztetése a fővárosban czéloztatik — alólirottnál egész ellátásra — **(tiszta külön szoba,** fehérnemü mosatással, jó magyar izlés szerinti koszt, **reggeli, ebéd, ozsonna** és **vacsora)** — méltányos feltételek mellett elfogadtatik. — Lakásom a városháztéren lévén, mint központhoz közel esik mind a reáliskola, mind a gymnazium, mi tanuló gyermekekre nézve kivált télviz idején igen előnyös. **Értekezhetni e tárgyban akár szóval,** akár pedig levélbelileg **Pest, városháztér 6. szám alatt.**

Mészáros-Hevessy Antonia,
a „Népszava" felelős szerkesztőjéuél.

Zsiga póstás.

N. J... nak Biharban: „Ha ehetnél hát egyél" cimü paródia nagyon is sótalan: félünk, hogy megfeküdné olvasóinknak gyenge gyomrát, pedig az ily kolerás világban óvakodnunk kell, hogy efféle comedentiákkal elne rontsuk a publikum étvágyát.

Dunaföldvárra: a beküldött paksi bizonyitvány élczlapba nagyon is szánandólag komolylenne. Nem adható.

Viperának: „Mi különbség van Tök Jankó és a disznó között" ?

Ennek a talánynak megfejtése hadd legyen az ön érdeme.

A z e l s ő m a g y a r i p a r o s o l v a s ó e g y l e t p é n z t á r n o k á n a k B u k a r e s t b e n: Az előfizetést jul. — deczemberi félévre megkaptuk.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Mészáros Károly.**

Pest, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úri-utcza 7. sz.